

På disse sidene i Tidsskriftet – legelivet – finner du stoff om legers liv. Her er det presentasjon av arbeidssteder, nyhetssaker, nye doktorgrader, nye spesialister og minneord. Alt samlet på ett sted – så du kan følge enda bedre med.

Elisabeth Swensen.
Foto: Tidsskriftet

Elisabeth Swensen (f. 1951) er kommuneoverlege og fastlege ved Seljord helsesenter.

«Nav ville dessuten bli underrettet om mitt misbruk»

Klassekamp for leger

Noen ganger må legen minne arbeidsgiver på hvem som skaper verdiene.

Åge er forskalings snekker i 50-årene og ukependler fra en liten bygd til brakkeliv i Oslo-området. Lenge har Åge jobbet for et stort konsern, med lite fravær og brukbar trivsel. Han er en frisk mann, men har en dårlig skulder som ble operert for lenge siden. En tirsdag nå i vinter var han uheldig og falt – i vitners påsyn – ned fra et stillas, riktignok fra lav høyde, men han landet rett på den vonde skulderen. Det var noen timer igjen av arbeidsdagen, så han gjorde seg ferdig, men kjente at smertene tiltok og ringte fastlegen sin. Meg. Jeg ba ham ta en solid dose ibumetin og ordnet det slik at han kunne kjøre innom røntgenavdelingen på vårt lokalsykehus. «Hvis det ikke er brudd, kan du dra rett hjem, så snakkes vi i morgen», sa jeg. Slik ble det.

Morgenen etter hadde han stadig en vond skulder. Det ble verre når han beveget den, men ibumetin hjalp godt. Han fikk sykmelding for onsdag, torsdag og fredag, med kryss for «yrkesskade» og «antatt helt arbeidsfør etter endt sykmelding». Åge kunne ha benyttet egenmelding, men jeg mener yrkesskader bør dokumenteres som legemeldt fravær. Åge var takknemlig fordi, som han selv sa: «Dei seier rett ut at dei ikkje trur folk er sjuke om me ikkje kjem med sjukemelding.»

Samme ettermiddag – onsdag – fikk jeg en e-post, i åpen sending, med Åges navn og fødselsdato angitt. Avsender var firmaets avdeling for «human resources» (HR). HR-

ansvarlig opplyste om at min sykmelding ville bli underkjent, at jeg kun hadde anledning til å sykmelde fra arbeidsoppgaver og ikke fra fremmøte, at Åge eventuelt kunne få taxi fra sin brakke til et kontor der han kunne sitte og «lese seg opp på lover og forskrifter». Nav ville dessuten bli underrettet om mitt misbruk av sykemeldingsordningen. Man ville også nevne at Åge visstnok hadde stått arbeidsdagen ut etter at han skadet seg. Underforstått: «ikke så veldig skadet, huh?».

Jeg svarte med å berømme den angivelige intensjonen i henvendelsen, at jeg på ingen måte var villig til å hjelpe dem med statistikken deres over yrkesrelatert sykefravær, at jeg dessuten syntes det var rart at de ikke stilte ett spørsmål om hvordan det gikk med Åge når de først tok kontakt.

Lesetest: Hvis en av bedriftens utallige småsjefer hadde ramlet ned fra barkrakken på julebordet eller sjefen selv hadde trynet ettertrykkelig i Birken og uteblitt et par dager fra jobb, hadde de eller fastlegen deres mottatt en tilsvarende henvendelse fra HR-avdelingen om å dra ræva si tilbake på jobb og dét kjapt?

NB: Jeg har Åges tillatelse til å dele historien, men omskriver lett, for å skjerme ham mot mer ubehag.

Elisabeth Swensen
elswense@online.no